

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 331. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm9966.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der havde jo hele 1813 været Tale nok om, at Svensken vilde have Norge; men hvem der brød sig noget om det, tænkte uden Tvivl som jeg: ja, lad ham tage det, om han kan! uden at det faldt os ind, Norge skulde erobres i Holsten. Først med December, da Davoust kastede sig ind i Hamburg, og Fjenden forfulgte vore Tropper til Rendsborg, indtog Glykstad og oversvømmede Landet lige op til Kolding Aa, – da først mærkede vi, hvad Klokken var slaaet; men der havde lige siden Aarets Begyndelse og Pengeforandringen været en saadan Mismod og fortvivlet Ligegyldighed udbredt alle Vegne, at det var, saa vidt jeg véd, kun mellem Studenterne, især de jyske, det begyndte at brænde; men dèr var det ogsaa ramme Alvor: de havde virkelig Mod paa at gaa i Ilden for Jyllands Ære og Fostbroderskabet med gamle Norge; de vilde have 332 mig med, og naar det gjaldt om at rejse den jyske Landstorm til Norges Forsvar, kunde vel heller ingen være ivrigere end jeg. Det var i de første Dage af 1814, vi i Flokketal holdt Samlinger om den Sag paa Ehlers' Kollegium; det var i alle Maader for silde taget og vilde uden Tvivl, naar det var lykkedes bedst, kun uden Gavn for Norge kostet Danmark mer, end det kunde undvære; men ligesom Majestæten erklærede os, at Studenternes Sindelag ved denne Lejlighed skulde han aldrig glemme, saaledes glemmer jeg heller aldrig de højtidelige Aftner i Kredsen af Ungersvende med Sind til det store Offer paa Fædrelandets Alter; thi saadanne Timer er i mine Øjne mange Aar værd; og skjønt det var langt fra, jeg derved fik fast Fod paa Katedret, har jeg dog immer fundet, det aldrig kunde bestiges under lykkeligere Varsler.